

PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

Remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta

INWESTOR	GMINA NOWA SÓL - Miasto ul. Piłsudskiego 12, 67-100 Nowa Sól
ADRES I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	Miejscowość: Nowa Sól, ul. Wandy kategoria obiektu – X
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	Obręb 0003, ul. Wandy jednostka ewidencyjna: 080401_1, Nowa Sól numer ewidencyjny działki: 374/3
SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU	I. Projekt zagospodarowania terenu

Projektant	Imię i nazwisko	Specjalność i numer uprawnień budowlanych	Zakres opracowania	Data opracowania	Podpis
Projektant architektury i konstrukcji	mgr inż. arch. Maciej Górniak	do projektowania w specjalności architektonicznej i konstrukcyjnej nr upr. 188/LUOKK/2023 LBS/0073/PWOK/08	Architektura/ Konstrukcja	14.04.2025 r. Upr. bud. nr 188/LUOKK/2023, nr: LBS/0073/PWOK/08 do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-budowlanej	<i>Maciej Górniak</i>

SPIS TREŚCI DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

I. PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU - str. 2

1. Dane ogólne – str. 2
2. Podstawa opracowania – str. 2
3. Przedmiot zamierzenia budowlanego - str. 2
4. Istniejący stan zagospodarowania działki - str. 3
5. Projektowane zagospodarowanie terenu - str. 3
6. Zestawienie powierzchni - str. 3
7. Informacje i dane - str. 3
8. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej - str. 5
9. Informacja o obszarze oddziaływania obiektu - str. 5

*** CZĘŚĆ RYSUNKOWA**

1. Rys. nr 1.0 Plan sytuacyjny - str. 7

*** DOKUMENTY DOŁĄCZONE DO PROJEKTU**

- Oświadczenie projektantów o sporządzeniu projektu zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej – str. 8
- Kopie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych – str. 9, 10,
- Kopie zaświadczeń o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego- str. 11, 12

SPIS TREŚCI DO PROJEKTU BUDOWLANEGO

II. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANY

1. Dane ogólne - str. 1
2. Rozwiązania architektoniczno-budowlane – str. 7
3. Wnioski i zalecenia konserwatorskie – str. 10
4. Zalecenia konstrukcyjno – budowlane – str. 16
5. Wykaz niezbędnych robót budowlanych do wykonania – str. 17
4. Elementy wyposażenia instalacyjnego – instalacje elektryczne - str. 18
5. Warunki ochrony ppoż. - str. 18

CZĘŚĆ RYSUNKOWA

- Rys. nr 2.0 Rzut przyziemia - str. 20
Rys. nr 3.0 Rzut dachu – stan istniejący - str. 21
Rys. nr 4.0 Rzut dachu – stan projektowany - str. 22
Rys. nr 5.0 Przekrój A-A - str. 23
Rys. nr 6.0. Elewacje – stan istniejący - str. 24
Rys. nr 7.0. Elewacje – stan projektowany - str. 25

SPIS TREŚCI DO ZAŁĄCZNIKÓW

*** INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA NA BUDOWIE - str. 1**

1. Podstawa opracowania – str. 1
2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych – str. 1
3. zakres kolejności realizacji robót dla całego zamierzenia budowlanego – str. 1
4. Elementy zagospodarowania działki, które mogą stwarzać zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia – str. 1
5. Zagrożenia w czasie wykonywania robót budowlanych – str. 2
6. Sposób prowadzenia instruktaży pracowników zapobiegania niebezpieczeństwom – str. 2

REMONT I ZMIANA SPOSOBU WYKONYWANIA

został zatwierdzony decyzją nr 265/2025

z dnia 25-06-2025 znak AB.6140.238.2025.KG

wydaną przez

Z up. STAROSTY

Katarzyna Galus
GŁÓWNY SPECJALISTA
w Wydziale Administracji Budowlanej

I. PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. Dane ogólne

Opis techniczny został sporządzony w oparciu o Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. 2020 poz. 1609) według stanu prawnego aktualnego na dzień sporządzenia niniejszego opisu technicznego.

Inwestor: Gmina Nowa Sól – Miasto
ul. Piłsudskiego 12, 67-100 Nowa Sól

Adres obiektu: działka nr ewidencyjny 374/3 przy ul. Wandy w Nowej Soli

2. Podstawa opracowania

- Materiały formalno-prawne załączone do wniosku;
- Uzgodnienia materiałowe z inwestorem
- Oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane
- wizja lokalna na terenie objętym inwestycją
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 726 z późn. zm.);
- Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (t. j. Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.)
- Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów
- Ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. tekst jednolity (Dz. U. 2024 poz 725 z późniejszymi zmianami)
- Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2022.840 t.j.)
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno - użytkowego (Dz. U. 2021, poz. 2454 j. t.).
- Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1679).
- Dokumentacja badań stratygraficznych nawarstwień malarskich i tynkarskich elewacji oraz wnętrza kaplicy cmentarnej, położonej przy ul. Wandy (działka nr ewidencyjny 374/3) w Nowej Soli, woj. lubuskie opracowana przez Dyplomowanego Konserwatora Dziej Sztuki mgr Tomasza Filara

3. Przedmiot zamierzenia budowlanego

Przedmiotem zamierzenia budowlanego jest remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta. Budynek zlokalizowany na terenie działki nr ewid. 374/3, położonej przy ul. Wandy w Nowej Soli.

4. Istniejący stan zagospodarowania działki

Cmentarz komunalny zlokalizowany w jest północno – wschodniej części Nowej Soli (niem. Neusalz), pomiędzy obecnymi ulicami: Wandy, Stanisława Wyspiańskiego, Karola Miarki i Szarych Szeregów. Kaplica zlokalizowana jest w środkowej części obecnego założenia cmentarnego, stanowiącej dawny, tzw. nowy cmentarz ewangelicki

Kaplica cmentarna w Nowej Soli zlokalizowana jest na terenie cmentarza przy ul. Wandy w Nowej Soli. Budynek kaplicy wybudowany został w 1886 r, na terenie tzw. nowego cmentarza ewangelickiego i jest najstarszym obiektem zachowanym na terenie nowosolskiej nekropolii. Wokół budynku teren częściowo utwardzony kostką betonową. Budynek zasilany jest istniejącym kablem energetycznym. Do budynku prowadzi dojście o nawierzchni z kostki betonowej oraz nawierzchni asfaltowej. Obecnie poewangelicka kaplica jest nie użytkowana.

5. Projektowane zagospodarowanie terenu

W związku z realizacją inwestycji zagospodarowanie działki nie ulega zmianie, nie podlega opracowaniu.

6. Zestawienie powierzchni

W związku z realizacją inwestycji parametry techniczne obiekt nie ulegają zmianie.

7. Informacje i dane

a). o rodzaju ograniczeń lub zakazów w zabudowie i zagospodarowaniu tego terenu wynikających z aktów prawa miejscowego

Teren inwestycji położony jest na obszarze, gdzie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – Uchwała Rady Miasta Nowej Soli nr XLVI/419/21 z dnia 28.10.2021 r.. Zgodnie z planem:

„§ 16. 1. Na obszarze objętym planem zlokalizowane są obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów odrębnych:

1) kościół pw. Św. Antoniego wpisany do rejestru zabytków pod nr L-568/A, na rysunku planu oznaczony numerem 1;

2) kaplica cmentarna ujęta w gminnej ewidencji zabytków.

2. Dla zabytków, o których mowa w ust. 1 obowiązują ustalenia:

1) zakazuje się przebudowy, rozbudowy i nadbudowy, w tym zmiany historycznej formy zewnętrznej;

2) nakazuje się prowadzenie remontów elewacji i wewnątrz w oparciu o przeprowadzone badania konserwatorskie;

3) nakazuje się poprzedzenie malowania lub renowacji stolarki istniejącej w obiekcie, przeprowadzeniem rozpoznania historycznego na podstawie badań konserwatorskich;

4) nakazuje się zachowanie i renowację historycznej stolarki okiennej i drzwiowej lub odtworzenie formy z powtórzeniem materiału, konstrukcji, podziałów, profili i kolorystyki stolarki historycznej;

5) nakazuje się utrzymanie historycznego pokrycia dachowego w formie dachówki ceramicznej karpiówki, a w przypadku konieczności wymiany - zastosowanie materiału tożsamego;

6) nakazuje się usuwanie z elewacji lub dostosowanie do kolorystyki elewacji elementów szpecących (okablowania, skrzynki elektryczne, telekomunikacyjne).

§ 78. 1. Dla terenów cmentarzy oznaczonych symbolami 1ZC i 2ZC, ustala się przeznaczenie podstawowe - cmentarze.

2. W odniesieniu do zabytku nieruchomego, ujętego w gminnej ewidencji zabytków (kaplica cmentarna), obowiązują ustalenia § 16 uchwały.
3. W odniesieniu do zabytków nieruchomych, terenów 1ZC i 2ZC, obszarów ujętych w gminnej ewidencji zabytków, obowiązują ustalenia § 19 uchwały.
4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zasad kształtowania zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenu:
 - 1) kształtowanie cmentarzy w formie założenia parkowego, zmierzając do spójnego zagospodarowania poszczególnych części, z uwzględnieniem ukształtowania terenu;
 - 2) wykonanie nawierzchni utwardzonej, przystosowanej do przejazdu samochodów specjalnych, na głównych alejach;
 - 3) opracowanie głównego placu z zabudową, jako dominanty architektonicznej;
 - 4) usytuowanie domu przedpogrzebowego lub kostnicy, zaplecza administracyjno – gospodarczego, z ogólnodostępnym ustępem, na głównym placu;
 - 5) lokalizację placów gospodarczych, wyizolowanych szpalerami zieleni od pól grzebalnych;
 - 6) tymczasowe gromadzenie odpadów gospodarczych w kontenerach w obrębie placów gospodarczych oraz unieszkodliwianie odpadów – zgodnie z umową z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenia gminy na ich wywóz na składowisko odpadów;
 - 7) dostosowanie zespołu cmentarnego dla osób niepełnosprawnych;
 - 8) zakazuje się lokalizacji obiektów tymczasowych;
 - 9) dopuszcza się lokalizację kolumbarium na kameralnych placach lub w linii ogrodzenia;
 - 10) parametry budynków:
 - a) liczba kondygnacji nadziemnych – maksymalnie 2 kondygnacje,
 - b) wysokość zabudowy - maksymalnie 10 m;
 - 11) wysokość zabudowy budowli przekrytych dachem – maksymalnie 5 m;
 - 12) zakazuje się podziału terenu na działki za wyjątkiem wydzielania działek pod infrastrukturę techniczną i komunikację wewnętrzną;
 - 13) wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej – nie więcej niż 0,1;
 - 14) minimalna powierzchnia biologicznie czynna działki budowlanej – 25 %.
5. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, które znajdują się w granicach obszaru funkcjonalnego śródmieścia miasta Nowa Sól, obowiązują ustalenia, o których mowa w § 8 uchwały.
6. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, które znajdują się w granicach strefy ochrony konserwatorskiej, pod względem kształtowania krajobrazu, obowiązują ustalenia, o których mowa w § 14 uchwały.
7. Dla części terenu 2ZC, która znajduje się w granicach stanowiska archeologicznego, obowiązują ustalenia, o których mowa w § 15 uchwały.
8. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, które położone są na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 302 „Pradolina Barycz-Głogów (W)”, obowiązują ustalenia, o których mowa w § 22 ust. 1 uchwały.
9. Dla części terenów, o których mowa w ust. 1, które znajdują się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%, obowiązują ustalenia, o których mowa w § 22 pkt 2 uchwały.

b). ochrona konserwatorska

Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków.

Zgodnie z art. 32 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami każdy kto w trakcie prowadzenia robót ziemnych okryje przedmiot, co do

którego istnieje przypuszczenie iż jest on zabytkiem, jest obowiązany wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot, zabezpieczyć przy użyciu dostępnych środków ten przedmiot i miejsce jego odkrycia, niezwłocznie zawiadomić o tym Powiatowego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe – Prezydenta Miasta Nowa Sól,

c). wpływ eksploatacji górniczej

Dane określające wpływ eksploatacji górniczej na działki lub teren zamierzenia budowlanego, znajdującego się w granicach terenu górniczego – nie dotyczy.

d). informacje i dane o charakterze, cechach istniejących i przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi

Projektowany remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta nie znajduje się w katalogu inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko (zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko). Ponadto planowana inwestycja nie ma szkodliwego wpływu na środowisko oraz higieny i zdrowia użytkowników, nie powoduje pogorszenia istniejącego stanu środowiska naturalnego. Brak jest zanieczyszczeń pyłowych, płynnych i gazowych.

W zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem nie projektuje się przenikania zanieczyszczeń do gruntu, wody opadowe z dachu odprowadzane są poprzez istniejące odprowadzenia.

Ponadto budynek przeznaczony na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta nie emituje hałasu, wibracji a także promieniowania, w tym jonizującego, zakłóceń elektromagnetycznych i innych.

Przyjęte w projekcie rozwiązania techniczne nie wpływają ujemnie na środowisko przyrodnicze, zdrowie ludzi i inne obiekty budowlane oraz są zgodne z obowiązującymi przepisami i Polskimi Normami

8. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej

- kategoria zagrożenia ludzi ZLIII ,
- wysokość obiektu – niski
- klasa odporności ogniowej – „D”,
- obiekt nie jest zagrożony wybuchem,

9. Informacja o obszarze oddziaływania obiektu

a) analiza terenu

Zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, teren objęty opracowaniem jest terenem cmentarza. Istniejący budynek kaplicy cmentarnej projektowany do zmiany sposobu użytkowania na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta nie powoduje ograniczeń pod względem faktycznego i potencjalnego (dopuszczalnego) wykorzystania działek sąsiednich,

b). Analiza oddziaływania obiektu

* oddziaływanie obiektu w zakresie funkcji wynika z wymaganej minimalnej odległości pomiędzy obiektami i częściami obiektów określonej w przepisach,

- **odległość między budynkami §12 WT** – istniejący budynek zlokalizowany jest w odległości co najmniej 4,0 m od granicy z sąsiednimi działkami – z tego względu nie zostaną one objęte obszarem opracowania,

* **Oddziaływanie obiektu w zakresie bryły:**

- **odległość budynku od innych obiektów § 13.1 WT**
najbliżej zlokalizowany jest budynek po stronie zachodniej w odległości 33m – przysłanianie nie zachodzi.

- **czas nasłonecznienia § 60 oraz § 40 WT**
w bezpośrednim sąsiedztwie zlokalizowany jest budynek po stronie zachodniej w odległości 33m, natomiast brak jest w bezpośrednim sąsiedztwie placu zabaw oraz miejsc rekreacji – zacienienie nie zachodzi

* **oddziaływanie w zakresie uzbrojenia technicznego działki,**

budynek wyposażony jest w instalację elektryczną z istniejącego linii kablowej – brak oddziaływania na sąsiednie działki

c). Teren wyznaczony

Nr ewidencyjny działki	Podstawa formalno-prawna włączenia do obszaru objętego oddziaływaniem	Uwagi
dz. nr 374/3	* Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich sytuowanie, (Dz. U. 2024 poz. 726) * Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów * Ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 6451) * Ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. tekst jednolity (Dz. U. 2025 poz 418 z późniejszymi zmianami) * Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2022.840 t.j.)	
Obszar oddziaływania obiektu mieści się w całości na działce nr 374/3 ul. Wandy w Nowej Soli		

Zielona Góra, 14 kwietnia 2025 r.

OŚWIADCZENIE

Na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 418 tekst jednolity)

OŚWIADCZAM,

że projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany – remontu i zmiany sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta zlokalizowanej na dz. nr ewidencyjny 374/3 przy ul. Wandy w Nowej Soli

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej

mgr inż. arch. Maciej Górniak

Upr. bud. nr 138/LUOK/V/2023,
nr: LBS/0073/PWOK/08
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności architektonicznej
i konstrukcyjno - budowlanej

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

LUBUSKA OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Znak sprawy: 02/01/LUOKK/2023

Zielona Góra, 2 czerwca 2023 r.

DECYZJA nr 188/LUOKK/2023

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz.U.2023.0.551 t.j), w związku z art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 13 ust. 1, 2 i 4, art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz art. 15a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2023.0.682 t.j.); zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2023.0.775 t.j), po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego na wniosek z dnia 28 lutego 2023 r.,

nadaje się

Panu mgr inż. arch. Maciejowi Górniakowi

urodzonemu w dniu 23 lutego 1979 r, w Lubsku, po stwierdzeniu posiadania odpowiedniego wykształcenia technicznego i odbycia wymaganej praktyki zawodowej oraz po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu,

**UPRAWNIENIA BUDOWLANE
W SPECJALNOŚCI ARCHITEKTONICZNEJ DO PROJEKTOWANIA BEZ OGRANICZEŃ**

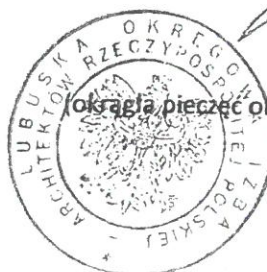
Niniejsze uprawnienia upoważniają do: projektowania, sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych i technicznych oraz sprawowania nadzoru autorskiego i kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony, nie wymaga uzasadnienia.

Skład orzekający Lubuskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej:

1. Przewodniczący: mgr inż. arch. Halina Łowejko
2. Wiceprzewodniczący: mgr inż. arch. Leon Szapowałow
3. Sekretarz: mgr inż. arch. Martyna Spasińska
4. Członek: mgr inż. arch. Ewa Kaszuba-Nawrocka
5. Członek: mgr inż. arch. Agnieszka Wasielewska-Prychoda
6. Członek: mgr inż. arch. Wojciech Łuczak

[Handwritten signatures of the members of the Lubuska Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna]

(okrągła pieczęć organu)

**ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM**

mgr inż. arch. Maciej Górniak
Upr. bud. nr 188/LUOKK/2023,
nr: LBS/0073/PWOK/08
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności architektonicznej
i konstrukcyjno - budowlanej

LUBUSKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
w Gorzowie Wlkp.

Gorzów Wlkp. 29-11-2008r.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
tytuł: akt. LBS/OKK/0054/0038/08

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42 z późn. zm.) i art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 14, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (tzw. jednolity; Dz. U. z 2006r. Nr 156 poz. 1118 z późn. zm.) oraz § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 83 poz. 570 z późn. zm.)

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
n a d a j e

Panu Maciejowi GÓRNIAKOWI
magistrowi inżynierowi budownictwa
urodzonemu 23 lutego 1979r. w Lubsku

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer certyfikacyjny LBS/0073/PWOK/08

do projektowania i kierowania robotami budowlanymi
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

UZASADNIENIE

W związku z wyrażeniem w aktach źródła strony na podstawie art. 107 § 4 Kpa odpowiadają się od
uzasadnienia decyzji. Zakres uprawnień podany jest na odwrocie.

Przebieg
Od niniejszej decyzji, której skutkiem jest wyrażenie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Poddanej Izby Inżynierów
Budownictwa w Warszawie, na podstawie art. 107 § 4 Kpa, odpowiadają się od
Inżynierów Budownictwa w Gorzowie Wlkp. w terminie 14 dni od daty jej doręczenia

mgr inż. arch. Marcin Górniak
Upr. bud.-nr 188/LUOKK/2023,
nr: LBS/0073/PWOK/08,
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności architektonicznej
i konstrukcyjno-budowlanej

1. Marek PUCHALSKI
2. Emil KUCHARCZYK
3. Jerzy MNICZYK

PRZEWODNICZĄCY
okręgowej komisji kwalifikacyjnej
mgr inż. Marek Puchalski

- Orazymy:
1. Pan Maciej GÓRNIAK
zam. 65-153 Zielona Góra; ul. Ruczajowa 9C/6
 2. Okręgowa Rada Izby w/w
 3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego-Warszawa
 4. ad.

Szczegółowy zakres uprawnień
do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

1. Na mocy art. 12 ust. 1 pkt 1-3, art. 13 ust. 3 i 4 ustawy - Prawo budowlane, w
zakresie objętym wyżej wymienioną specjalnością, niniejsze uprawnienia stosować
podstawę do:

- a) Projektowania, sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych i
sprawowanie nadzoru autorskiego;
- b) Kierowania budową lub innymi robotami budowlanymi;
- c) Kierowania wytworzeniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz
nadzoru i kontroli technicznej wytworzenia tych elementów;
- d) Wykonywania nadzoru inwestorskiego;
- e) Sprawowania kontroli technicznej używania obiektów budowlanych;

2. Na mocy § 15 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28.04.
2006r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie uprawniała
budowlane do projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej uprawniała
specjalności projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie danej
specjalności.

3. Na mocy § 17.1. rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia
28.04. 2006r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie
uprawniała budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń
objektom budowlanym w zakresie:

- 1) sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do
konstrukcji obiektu lub
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie, o którym mowa w pkt 1 oraz w
§ 16. ust. 1 pkt 2. tj. Kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do
architektury obiektu.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lubuska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Lubuska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. MACIEJ GÓRNIAK

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **188/LUOKK/2023**, jest wpisany na listę członków Lubuskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **LU-0250**.

Członek czynny od: 27-07-2023 r.

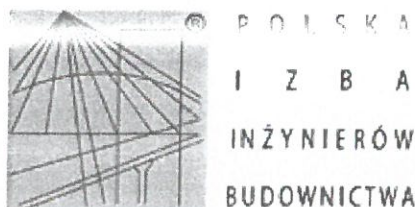
Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 03-04-2025 r. Gorzów Wlkp.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-03-2026 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Leszek Horodyski, Przewodniczący Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

LU-0250-3355-EFC8-2D77-8E78

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

LBS-GKP-U83-6PJ *

Pan Maciej Górniak o numerze ewidencyjnym LBS/BO/0030/09

adres zamieszkania ul. Ruczajowa 9c/6, 65-153 Zielona Góra

jest członkiem Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2025-01-01 do 2025-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2024-12-18 roku przez:

Wojciech Poręba, Przewodniczący Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 78¹ K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

Remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta

INWESTOR	GMINA NOWA SÓL - Miasto ul. Piłsudskiego 12, 67-100 Nowa Sól
ADRES I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	Miejscowość: Nowa Sól, ul. Wandy kategoria obiektu – X
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	Obręb 0003, ul. Wandy jednostka ewidencyjna: 080401_1, Nowa Sól numer ewidencyjny działki: 374/3
SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU	I. Projekt architektoniczno-budowlany

Projektant	Imię i nazwisko	Specjalność i numer uprawnień budowlanych	Zakres opracowania	Data opracowania	Podpis
Projektant architektury i konstrukcji	mgr inż. arch. Maciej Górniak	do projektowania w specjalności architektonicznej i konstrukcyjnej nr upr. 188/LUOKK/2023 LBS/0073/PWOK/08	Architektura/ Konstrukcja	14.04.2025 r. mgr inż. arch. Maciej Górniak Upr. bud. nr 188/LUOKK/2023, nr: LBS/0073/PWOK/08 do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-budowlanej	

II. ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANE

1. Dane ogólne

Opis techniczny został sporządzony w oparciu o Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. 2020 poz. 1609) według stanu prawnego aktualnego na dzień sporządzenia niniejszego opisu technicznego.

Istniejący budynek kaplicy cmentarnej zlokalizowana jest na terenie cmentarza przy ul. Wandy w Nowej Soli.

Budynek kaplicy wybudowany został w 1886 r, na terenie tzw. nowego cmentarza ewangelickiego i jest najstarszym obiektem zachowanym na terenie nowosolskiej nekropolii.

W 1948 r. budynek został przekazany polskim wiernym wyznania ewangelickiego z przeznaczeniem na miejsce kultu (po zakończeniu wojny w mieście nie było żadnej świątyni tego wyznania. Obecnie obiekt nie jest już wykorzystywany i jest nie użytkowany.

Obiekt jest murowany z cegły, z elewacjami licowanymi cegłą klinkierową w wątku główkowym oraz sztukatorsko opracowanym detalem architektonicznym. Pokrycie dachowe stanowi ceramiczna dachówka karpiówka układana w koronkę. Wnętrze kaplicy nakryte pułapem z częściowo odsłoniętą, drewnianą konstrukcją stropu w nawie. Zachowały się historyczne drzwi wejściowe – drewniane, okna – żeliwne.

Salowa kaplica założona została na planie prostokąta z półokrągłą absydą od strony północnej. Bryła budynku jest zwarta i symetryczna. Korpus nakryty jest dachem dwuspadowym, natomiast znacznie niższa absyda – dwuspadowym przechodzącym nad zaokrąglaną częścią w dach stożkowy. Wszystkie elewacje zakomponowane zostały symetrycznie, frotowa i boczne – jako trzyosiowe, tylna zaś jako jednoosiowa i opracowane są jednorodnie pod względem kompozycji i zastosowanej dekoracji. Fasada zwrócona jest w kierunku południowym.

W części środkowej zaakcentowana została dwukondygnacyjnym, jednoosiowym, wysokim ponad kalenicę dachu, zamkniętym trójkątnym szczytem zwieńczonym metalowym krzyżem łacińskim o ramionach zakończonych motywem trójliścia. W przyziemiu pseudoryzalitu znajduje się wejście do świątyni, w kształcie prostokąta stojącego zamkniętego łukiem pełnym, umieszczone w głębokiej wnęcie o profilowanej archiwolcie i ujęte w portal złożony z dwóch pilastrów dźwigających trójkątny przyczółek. Powyżej portalu znajduje się blenda zamknięta uskokowo z otworami wentylacyjnymi, a nad nią, w szczycie wyniesionym ponad kalenicę dachu – otwór łukowy, w którym zawieszony był dzwon. Brzegi pseudoryzalitu ujęte pilastrami, a sam szczyt zwieńczony gzymsem podkreślonym szerokim, tynkowanym pasem. Po obu stronach wejścia do kaplicy znajdują się okrągłe okna ujęte w obramienia z promieniście ułożonej cegły. W dolnej części zaś – kwadratowe kanały wentylacyjne pierwotnie zabezpieczone metalowymi kratkami. Naroża fasady, podobnie jak pseudoryzalitu, podkreślone zostały przez pilastry niosące zredukowane belkowanie przerwane w partii pseudoryzalitu. Elewacje boczne, wschodnia i zachodnia, opracowane zostały identycznie. Obie przeprute są trzema dużymi otworami okiennymi zamkniętymi łukiem pełnym z ceramicznymi zwieńczeniami powtarzającymi kształt łuku. Ściany wertykalnie artykułowane pilastrami, zdwojonymi przy narożach, dźwigającymi belkowanie identyczne jak na fasadzie. Z kolei elewacja tylna z racji znajdującej się tu absydy, jest dwuplanowa. W pierwszym planie - półokrągłe zamknięcie absydy z centralnie umieszczonym otworem okiennym o kształcie jak pozostałe, tj. zamknięte łukiem pełnym, flankowanym przez parę pilastrów. Z kolei w drugim planie – ściana zamykająca

nawę – ujęta w identyczne pilastry jak fasada i dźwigająca takie samo, niepełne belkowanie. Zachowana stolarka drzwiowa to drzwi dwuskrzydłowe, w konstrukcji ramowo-płycinowej, z półokrągłym naświetlem, podzielonym szerokimi szprosami w układzie wachlarzowym, nawiązującym formą do półrozety. W każdym skrzydle znajdują się po trzy płyciny, górne i dolne – mniejsze, kwadratowe, środkowe zaś – większe, w kształcie prostokąta stojącego. Prętawiny profilowane, lustra gładkie, nieznacznie wystające. Listwa przymykowa o kanelowanym trzonie z metalowym kapitelem kompozytowym, zdwojona, tj. powtórzona na skrzydle prawym. Zachowały się oryginalne zawiasy francuskie, górne zasuw oraz metalowy mechanizm uchylający nadświetle. Klamka z szyldem – wtórne.

Okna żeliwne, stałe, w kształcie prostokąta stojącego zamkniętego łukiem pełnym, kształtem nawiązują do okien maswerkowych trójdzielnych. Maswerk wypełniony motywem czwórliścia, laskowanie zaś zamknięte trójliściem. Poniżej okno podzielone poziomymi szczeblinami na 12 pól. W dolnej części umieszczono otwieraną dwupolową kwaterę z kompletem zasuw. Stolarka, a raczej ślusarka, oculusów w elewacji frontowej – nie zachowała się. Biorąc pod uwagę formę wyżej opisanych, historycznych okien, można przypuszczać, że były to okna żeliwne wypełnione motywem czwórliścia, analogicznym jak w oknach maswerkowych elewacji bocznych. Z kolei w absydzie zachowało się historyczne okno witrażowe z przedstawianiem Zmartwychwstania Chrystusa.

Salowe wnętrze kaplicy nakryte jest półotwartą więźbą przypuszczalnie (płatwiowo-kleszczowa), rozporowo – wieszarową jednowieszakową z trapezowym pułapem, z odsłoniętą: dolną częścią wieszaka - ozdobioną szyszką, kleszczami środkowymi, zastrzałami w formie stolca leżącego oraz półkleszczami dolnymi z opracowanymi snycerko profilowanym zakończeniami. Nawę doświetlają duże okna, umieszczone w rozglifionych wnękach. Prezbiterium (absyda) oddzielone dwustopniowym podwyższeniem oraz łukiem tęczowym ujęty w profilowaną archiwoltę. Absyda nakryta półkopułą. Posadzka zarówno w nawie, jak i prezbiterium, wykonana została z kwadratowych cementowych płytek w kolorze czarnymi i żółtym, układanych w karo, z centralnie umieszczonym motywem krzyża łacińskiego z białych płytek oraz bordiurą odciętą wąskimi płytkami w kolorze czarnym, z wplecionymi płytkami w kolorze czerwonym. W części nawowej lamperia zakończona profilowym gzymsem.

Wokół budynku teren częściowo utwardzony kostką betonową i nawierzchnią asfaltową.

Inwestor: Gmina Nowa Sól – Miasto
ul. Piłsudskiego 12, 67-100 Nowa Sól

Adres obiektu: działka nr ewidencyjny 374/3 przy ul. Wandy w Nowej Soli

1.1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

Kategoria X – istniejący budynek kaplicy cmentarnej projektowany do zmiany sposobu użytkowania na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta zlokalizowany na terenie cmentarza – działka nr ewid. 374/3, położonej przy ul. Wandy w Nowej Soli.

1.2. Sposób użytkowania i program użytkowy budynku

Istniejąca budynek o jednej kondygnacji naziemnej, niepodpiwniczony, projektowany do zmiany sposobu użytkowania na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2011r. (Dz. U. 2011 nr 75 poz. 405) w sprawie sposobu przechowywania zwłok i szczątków, wymagania sanitarne jakim powinny odpowiadać dom przedpogrzebowy lub kostnica na terenie cmentarza są spełnione w istniejącym użytkowanym domu przedpogrzebowym z kostnicą, na terenie cmentarza w bezpośrednim sąsiedztwie zabytkowej kaplicy, która jest przedmiotem dokumentacji budowlanej. Ogólnodostępne sanitariaty znajdujące się w istniejącym domu przedpogrzebowym, o którym mowa wyżej będą obsługiwać oba budynki tj. istniejący i przeznaczony do zmiany sposobu użytkowania, będący przedmiotem dokumentacji budowlanej. Zabytkowa kaplica wykorzystywana będzie wyłącznie do uroczystości pogrzebowych oraz do pozostałej funkcji opisanej w punkcie 1.2.1. Program użytkowy domu przedpogrzebowego.

1.2.1. Program użytkowy domu przedpogrzebowego:

a). Ceremonie religijne i liturgiczne

Dom przedpogrzebowy nadal może pełnić funkcję miejsca odprawiania ceremonii pogrzebowych, ale także oferować inne wydarzenia o charakterze religijnym i duchowym:

- **Msze święte i nabożeństwa** w intencji zmarłych, szczególnie w okresach takich jak Dzień Wszystkich Świętych, Zaduszki, rocznice śmierci lokalnych bohaterów.
- **Nabożeństwa ekumeniczne** – organizowanie nabożeństw, które będą jednoczyć wiernych różnych wyznań, w tym wyznawców chrześcijaństwa, ale także przedstawicieli innych religii (np. modlitwy w intencji pokoju czy dialogu międzyreligijnego).
- **Modlitwy za zmarłych** – regularne modlitwy, które mogą odbywać się w domu przedpogrzebowym i służyć jako miejsce dla osób, które chcą modlić się za swoich bliskich zmarłych.
- **Uroczystości pogrzebowe.**

1.2.2. Program użytkowy wielokulturowego centrum wsparcia

Aby dom przedpogrzebowy na cmentarzu pełnił funkcję społeczno - kulturalną, jednocześnie nie rezygnując z funkcji cmentarno-religijnej, można zaplanować różnorodne działania, które połączą elementy tradycji, duchowości i pamięci, a także stworzą przestrzeń do refleksji i dialogu.

a). Pamięć i upamiętnienie

Dom przedpogrzebowy może stać się przestrzenią do upamiętniania osób zmarłych oraz ważnych wydarzeń religijnych i historycznych:

- **Pamiętkowe tablice i krzyże** – umieszczanie tablic upamiętniających zasłużonych mieszkańców regionu, zmarłych duchownych, a także ważne postacie historyczne związane z miastem.
- **Obchody rocznic śmierci** – organizowanie ceremonii pamięci, takich jak msze czy spotkania modlitewne, które odbywają się w rocznice śmierci znanych osób lub ważnych wydarzeń religijnych.
- **Dzień pamięci** – specjalne wydarzenia upamiętniające zmarłych, szczególnie w

Dzień Wszystkich Świętych i Zaduszki, z dodatkowymi modlitwami, procesjami i spotkaniami wspólnotowymi oraz koncertami.

b). Wielokulturowa edukacja religijna i duchowa

Dom przedpogrzebowy może pełnić funkcję edukacyjną, łącząc duchowość z wiedzą na temat tradycji religijnych, historii i kultury:

- **Warsztaty i prelekcje na temat religii i duchowości** – organizowanie spotkań edukacyjnych dotyczących historii religii, symboliki związanej z cmentarzami, religijnych obrzędów pogrzebowych, czy tradycji związanych z życiem po śmierci.
- **Zajęcia dla dzieci i młodzieży** – organizowanie warsztatów na temat historii Kościoła, symboliki religijnej, a także kwestii związanych z szacunku do zmarłych i pamięcią o nich.

c). Dialog międzyreligijny

Dom przedpogrzebowy, jako przestrzeń związana z religią, może stać się także miejscem spotkań ludzi różnych wyznań i tradycji:

- **Spotkania międzyreligijne** – organizowanie dialogów między przedstawicielami różnych religii i kultury, które pozwolą na wymianę poglądów na temat śmierci, życia po śmierci, wartości duchowych oraz znaczenia pamięci o zmarłych.
- **Międzyreligijnego dialogu o pokój** – organizowanie wspólnych spotkań dot. pokoju i jedności, które mogą integrować różne grupy społeczne i religijne.

d). Spotkania modlitewne i medytacyjne

Dom przedpogrzebowy może oferować przestrzeń do indywidualnej i wspólnotowej modlitwy, kontemplacji i medytacji:

- **Cisza i refleksja** – dedykowanie określonych godzin w ciągu dnia na cichą modlitwę, medytację lub kontemplację, które będą dostępne dla mieszkańców, szukających chwili spokoju w otoczeniu pamięci o zmarłych.

e). Muzyka religijna i koncerty chóralne

Dom przedpogrzebowy może być przestrzenią dla muzyki religijnej, która wprowadza atmosferę zadumy i duchowego uniesienia:

- **Koncerty muzyki sakralnej** – organizowanie koncertów chóralnych, organowych czy solowych, np. wykonanie pieśni liturgicznych, psalmów, muzyki klasycznej związanej z życiem i śmiercią człowieka z wykorzystaniem oraz zaangażowaniem lokalnych artystów.

e). Wielokulturowe centrum duchowego wsparcia

Dom przedpogrzebowy może pełnić również rolę miejsca wsparcia duchowego dla osób przeżywających żałobę lub trudne chwile:

- **Spotkania wspólnotowe dla osób w żałobie** – organizowanie grup wsparcia dla osób, które straciły bliskich, w celu dzielenia się doświadczeniami.
- **Duchowe konsultacje** – możliwość spotkań z doradcą duchowym, który będzie służył pomocą w radzeniu sobie z żałobą i duchowymi trudnościami.

f). Wydarzenia upamiętniające

W domu przedpogrzebowym mogą być organizowane wydarzenia związane z upamiętnieniem osób, które zasługują na pamięć:

- **Obchody rocznicowe zmarłych** – organizowanie spotkań rocznicowych upamiętniających ważne postacie, zarówno lokalne, jak i narodowych bohaterów.
- **Wystawy o historii obszaru** – wystawy fotograficzne, plenerowe lub multimedialne, które przybliżą historię miasta i ważnych osób dla miasta, które tam spoczywają.

g). Świąteczne i religijne jarmarki

Dom przedpogrzebowy może stać się również miejscem organizowania jarmarków o charakterze charytatywnym:

- **Jarmark Bożonarodzeniowy** – organizowanie wydarzeń związanych z duchowością świąt, sprzedaż rękodzieła, ikon, świec, które będą wspierać działalność lokalnych grup wsparcia.

Tego rodzaju działania, łącząc religijną funkcję domu przedpogrzebowego z kulturalnymi i społecznymi elementami, mogą nie tylko wspierać wspólnotę lokalną, ale także zwiększyć zainteresowanie tym miejscem i sprawić, że dom przedpogrzebowy stanie się istotnym punktem w życiu duchowym oraz kulturalnym miasta.

1.3. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego

Budynek jest obiektem parterowym, niepodpiwniczonym, wzniesionym z użyciem form stylu łuku pełnego. Strych jest niedostępny. Kaplica została wzniesiona na planie prostokąta, salowa, od strony północnej węższe prezbiterium zamknięte półkoliście. Dach budynku dwuspadowy, kryty dachówką ceramiczną, karpiówką w koronkę na zaprawie betonowej. Od frontu, na wejściu znajduje się wystawka w formie sygnaturki z przeznaczeniem na dzwon. Półkoliste prezbiterium, niższe, z osobnym dachem, krytym również dachówką ceramiczną.

Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i w związku z realizacją inwestycji nie ulega zmianie.

1.4. Dostosowanie do krajobrazu i otaczającej zabudowy

Bryła budynku jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i w związku z realizacją inwestycji nie ulega zmianie.

1.5. Charakterystyczne parametry techniczne obiektu:

* Kaplica cmentarna :

- powierzchnia zabudowy	- 101,00 m ²
- powierzchnia użytkowa	- 77,80 m ²
- kubatura	- 594,0 m ³
- szerokość budynku	- 7,92 m
- długość budynku	- 15,09 m
- liczba kondygnacji	- 1

1.6. Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego

Przyjęto warunki gruntowe proste - występujące grunty są jednorodne, nie obejmują gruntów słabonośnych, zwierciadło wód gruntowych znajduje się poniżej projektowanego poziomu posadowienia, niekorzystne zjawiska geologiczne nie występują.

Projekt wykonano przy założeniach, że:

- poziom zwierciadła wody gruntowej jest poniżej poziomu posadowienia fundamentów i 1,5 m poniżej poziomu podłogi na parterze;
- głębokość przymarzania gruntu $h_z = 0,8$ m;
- obciążenie śniegiem – strefa I, obciążenie wiatrem – strefa I;
- kategoria geotechniczna obiektu – kat. I, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 r. w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (dz. U. Nr 126, poz. 839).

1.7. Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie

* JAKOŚCI WODY ORAZ ILOŚCI, JAKOŚCI I SPOSOBU ODPROWADZANIA ŚCIEKÓW - w budynku brak instalacji wodociągowej oraz kanalizacji sanitarnej, wody opadowe odprowadzone z dachu na tereny biologicznie czynne bez spływu na działki sąsiednie.

* EMISJA ZANIECZYSZCZEŃ GAZOWYCH, W TYM ZAPACHÓW, PYŁOWYCH I PŁYNNYCH – w trakcie eksploatacji budynku nie przewiduje się ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń gazowych.

* RODZAJ I ILOŚĆ WYTWARZANYCH ODPADÓW - w trakcie eksploatacji budynku nie przewiduje się wytwarzanie odpadów bytowych. Odpady wytwarzane w trakcie użytkowania cmentarza składowane są w wydzielonych pojemnikach zlokalizowanych w osłonie śmietnikowej, a następnie wywożone do

wyspecjalizowanej jednostki utylizacji.

* EMISJA HAŁASU ORAZ WIBRACJI, A TAKŻE PROMIENIOWANIA, W SZCZEGÓLNOŚCI JONIZUJĄCEGO, POLA ELEKTROMAGNETYCZNEGO I INNYCH ZAKŁÓCEŃ - w trakcie eksploatacji budynku nie przewiduje się ponadnormatywnej emisji hałasu, wibracji, promieniowania jonizującego, pola energetycznego, ani innych zakłóceń.

* WPŁYW OBIEKTU BUDOWLANEGO NA ISTNIEJĄCY DRZEWOSTAN, POWIERZCHNIĘ ZIEMI, W TYM GLEBĘ, WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE – budynek nie będzie wywierał negatywnego wpływu na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, glebę, wody powierzchniowe i podziemne.

1.8. Analiza techniczna, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło – nie dotyczy,

2. ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANE

2.1. Dane ogólne

Kaplica cmentarna w Nowej Soli zlokalizowana jest na terenie cmentarza przy ul. Wandy w Nowej Soli.

Budynek kaplicy wybudowany został w 1886 r, na terenie tzw. nowego cmentarza ewangelickiego i jest najstarszym obiektem zachowanym na terenie nowosolskiej nekropolii.

W 1948 r. budynek został przekazany polskim wiernym wyznania ewangelickiego z przeznaczeniem na miejsce kultu (po zakończeniu wojny w mieście nie było żadnej świątyni tego wyznania. Obecnie obiekt nie jest już wykorzystywany.

Budynek jest obiektem parterowym, niepodpiwniczonym, wzniesionym z użyciem form stylu łuku pełnego. Strych jest niedostępny. Kaplica została wzniesiona na planie prostokąta, salowa, od strony północnej węższe prezbiterium zamknięte półkoliście. Dach budynku dwuspadowy, kryty dachówką ceramiczną, karpiówką w koronkę na zaprawie betonowej. Od frontu, na wejściu znajduje się wystawka w formie sygnaturki z przeznaczeniem na dzwon. Półkoliste prezbiterium, niższe, z osobnym dachem, krytym również dachówką ceramiczną.

Ściany budynku jednowarstwowe grubości ścian około 45-60cm, murowane z cegły. Bryła budynku jest zwarta i symetryczna. Korpus nakryty jest dachem dwuspadowym, natomiast znacznie niższa absyda – dwuspadowym przechodzącym nad zaokrąglaną częścią w dach stożkowy.

Wnętrze kaplicy nakryte pułapem z częściowo odsłoniętą, drewnianą konstrukcją stropu w nawie. Wieżba przypuszczalnie (płatwiowo - kleszczowa), rozporowo – wieszarówą jednowieszakową z trapezowym pułapem⁴, z odsłoniętą: dolną częścią wieszaka - ozdobioną szyszką, kleszczami środkowymi, zastrzałami w formie stolca leżącego oraz półkleszczami dolnymi z opracowanymi snycerko profilowanym zakończeniami

Stołarka okienna – otwory okienne zakończone łukiem, ślusarka żeliwna z motywem neogotyckim. Półkoliste, drewniane naświetle nad drzwiami wejściowymi. W ścianie wejściowej dwa okrągłe naświetla z wtórnym szkleniem, spełniające

prawdopodobnie kiedyś funkcję wentylacji. W jednym otworze witraż, ślusarka żeliwna.

Stolarka drzwiowa – zachowały się historyczne drzwi wejściowe – drewniane.

Rynny i rury spustowe – brak.

Posadzka zarówno w nawie, jak i prezbiterium, wykonana została z kwadratowych cementowych płytek w kolorze czarnymi i żółtym, układanych w karo, z centralnie umieszczonym motywem krzyża łacińskiego z białych płytek oraz bordiurą odciętą wąskimi płytkami w kolorze czarnym, z wplecionymi płytkami w kolorze czerwonym. W części nawowej lamperia zakończona profilowym gzymsem

Schody – przed wejściem jeden betonowy stopień o szerokości węgarków, pomiędzy nawą a wyniesionym prezbiterium dwa stopnie granitowe.

Komin i wentylacje – wykonany w ścianie komin dymowy, z cegły klinkierowej komin z widoczną w obiekcie wyczystką w ścianie i otworami wlotowymi. Wentylacja w budynku grawitacyjna, przy kominie, blenda w poziomie strychu z widocznymi otworami od frontu oraz otwory wentylacyjne ponad poziomem gruntu.

2.2. Ekspertyza stanu technicznego obiektu oraz zalecenia

W okresie października 2024 r. przeprowadzona przegląd stanu technicznego budynku pod względem konstrukcyjno-budowlanym. Natomiast w marcu 2025 r. przeprowadzono badania stratygraficzne nawarstwień malarskich i tynkarskich elewacji oraz wnętrza kaplicy cmentarnej. Badania wykonał Dyplomowany Konserwator Dział Sztuki mgr Tomasz Filara.

Konstrukcja ścian murowanych jest w dobrym stanie technicznym, brak jest widocznych pęknięć poziomych lub pionowych ścian, które mogłyby wskazać na przekroczenie stanów granicznych nośności i użytkowania istniejących fundamentów lub niewłaściwego osiadania podłoża. Obiekt jest zadaszony, zabezpieczony przed wpływem warunków atmosferycznych oraz dostępem osób postronnych. Kaplica jest obecnie sporadycznie wykorzystywana do prowadzenia nabożeństw religijnych.

Konstrukcja stropów w stanie dobrym. Badania poszczególnych elementów konstrukcyjnych przeprowadzono w oparciu o metodę wizualną, makroskopową, bez odkrywek badań laboratoryjnych użytych materiałów. Stopień zniszczenia elementów oszacowano w oparciu o widoczne na ich powierzchni uszkodzenia (rysy, pęknięcia).

Nie dokonano odkrywki ław fundamentowych, jednakże brak rys konstrukcyjnych na ścianach nośnych świadczą o braku osiadania budynku spowodowanego złymi warunkami geotechnicznymi.

Stwierdzono zniszczony tynk elewacji - rozległe ubytki, odspojenia i spękania tynku można zaobserwować na wszystkich elewacjach budynku. W dobrym stanie są zachowane części elewacji murowane z cegły klinkierowej, ekspozycyjnej. Na ceglach brak jest oznak wietrzenia wywołanych nadmiernym zawilgoceniem czy zasoleniem, lico ceramiki jest zwarte, twarde, jednorodne. Na powierzchni cegieł zaobserwowano jedynie obecność zanieczyszczeń o różnej intensywności, są to głównie ciemne i czarne naloty zlokalizowane w dolnych strefach budowli, w miejscach narażonych na nadmierne zawilgocenie wodą rozbryzgową, przenoszącą zanieczyszczenia atmosferyczne na mur budowli.

Zadaszenie kaplicy wykonano z dachówki ceramicznej karpiówki układanej w koronkę, angobowanej na kolor grafitowy. Część poszycia w narożniku

południowo zachodnim nawy wymieniono współcześnie na dachówki czerwone, najpewniej w trakcie napraw przeciekającego dachu. Podobnie postąpiono w przeciwległym narożniku, tam dobudowano ceglany komin, który miał odprowadzać gazy spalinowe wydobywające się z pieca ogrzewającego wnętrze kaplicy jakim. Obecnie w kaplicy nie ma żadnego systemu grzewczego. Złe uszczelniony komin spowodował znaczne zawilgocenie murów w narożniku południowo wschodnim. Zacieki oraz destrukcję tynków widać na zewnątrz jak i wewnątrz kaplicy. Rozległe uszkodzenia występują w obrębie opracowań sztukatorskich oraz tynkarskich elewacji. Narzuty zachowały pierwotne kształty i aranżację architektoniczną jednak na ich powierzchni w wielu miejscach występują spękania, odspojenia oraz ubytki.

Elewacja frontowa z wejściem głównym do kaplicy zachowała pierwotny układ architektoniczny, jednak szereg lokalnych uzupełnień tynku a także nawarstwienia malarskie zachowane na powierzchni ścian otworu wejściowego świadczą że ta część budynku była wielokrotnie naprawiana. Uszkodzone opierzenie blacharskie tympanonu nad wejściem głównym spowodowało destrukcję profili sztukatorskich oraz tynku na tyle rozległe że odsłoniły ceglana konstrukcję muru. W zwieńczeniu pseudoryzalitu elewacji frontowej zachował się żeliwny krzyż łaciński, zaginał natomiast (został skradziony) dzwon, zawieszony pierwotnie na żelaznych wspornikach w otworze szczytowej części elewacji frontowej.

W stanie użytkowym zachowała się stolarka drzwi głównych wejściowych wraz z nadświetłem. Drzwi były pierwotnie malowane, obecnie ich lico oczyszczono z farby i pomalowano brunatną lakierobejcą. Warstwy malarskie zachowały się na ślemieniu oraz szprosach nadświetla. Warstwa malarska, jest popękana, miejscami odpada od drewnianego podłoża. Brak ciągłości powłoki malarskiej powoduje że nie zabezpiecza ona drewna przed wpływem warunków atmosferycznych. Na deskach oraz detalach snycerskich widać zniszczenia, głównie w postaci powierzchniowej erozji drewna objawiającej się przebarwieniami, spękaniami, wypaczeniami elementów zwłaszcza w miejscach połączeń, uwypukleniem tekstury drewna związanej z wpływem warunków atmosferycznych, a także urazami mechanicznymi spowodowanymi np.: nabijaniem gwoździ, czy umieszczaniem wkrętów, haków stelaży montażowych itp. Nie zauważono uszkodzeń spowodowanych obecnością owadów (drewnojadów) czy też porażeniem biologicznym (zagrzybieniem) stolarki drzwi. W nadświetlu zachowało się szklenie najpewniej wtórne szkłem fakturalnym żółtym i białym. W oryginale zachowały się niewielkie szybki w kolorze niebiesko kobaltowym. Większość okien kaplicy zachowała się w oryginale, żeliwna konstrukcja okien oraz szklenie są kompletne, do oszklenia zastosowano szkło przeźroczyste, ciągnięte charakterystycznie pofalowane osadzone w żelaznych szprosach na kit szklarski. Większość szyb zachowała się w dobrym stanie, jedynie w kilku miejscach zauważono niewielkie pęknięcia. Uszkodzony został dekoracyjny witraż okna prezbiterium. W pięciu miejscach widać ubytki szkła powstałe najpewniej na skutek urazów mechanicznych. Witraż od zewnątrz jest zabezpieczony metalową siatką w celu ochrony przed rozbiciem lub kradzieżą. W elewacji frontowej w dwóch okulusach rozmieszczonych w ścianach przy wejściu do kaplicy zastosowano współczesne szkło fakturalne, zastąpiono najpewniej istniejącą w tym miejscu bardziej ozdobną stolarkę nawiązującą kształtem do stylistyki neogotyckiej okien elewacji nawy głównej. Zachował się drewniany ramiak, niestety dojście do niego w celu dokładniejszych oględzin jest utrudnione dlatego też trudno stwierdzić jak faktycznie było skonstruowane pierwotne okno. Wnętrze kaplicy:

Ściany otynkowane i pomalowane farbami klejowo kredowymi na kolor jasno

beżowy. Na ścianach w formie negatywów (zarówno nawy jak i prezbiterium) widoczne pierwotne elementy dekoracji malarskiej zdobiące wnętrze kaplicy (obecnie zamalowane). Widać m. in. niemiecki stylizowany napis nad łukiem tęczowym, a także ślady pasowej bordiury obiegającej wnętrze na styku deskowania więźby i ścian. Widać że elementem zdobniczym bordiury były sześcioramienne gwiazdki oraz pasowe lamówki. Podobnie sklepienie prezbiterium było zdobione gwiazdkami. Na wysokości przejścia krzywizny kopuły w płaszczyźnie ścian również widać zamalowaną dekorację malarską. W szczycie kopuły widoczne zaplamienia świadczące najpewniej o nieszczelności poszycia dachowego. W dolnej części wnętrza kaplicy zachowała się lamperia odcięta od płaszczyzny ścian i posadzki ozdobnymi, profilowanymi listwami pomalowanymi farbą olejną na kolor brunatny. Górne i dolne części lamperii są lokalnie uszkodzone na skutek działania owadów żerujących w drewnie. Na ścianach kaplicy głównie w nawie, widać zacieki powstałe najpewniej w wyniku nieszczelności poszycia dachowego i przedostającej się do wnętrza wody w trakcie opadów atmosferycznych. Posadzka kaplicy kompletna, zachowana w dobrym stanie, do jej wykonania użyto płytek ceramicznych czarnych i białych a także czerwonych, układanych w karo w pasie zakomponowanej przy ścianach bordiury. W centralnej części nawy na posadzce z białych płytek ułożono krzyż łaciński.

Dwa stopnie schodów wejścia do prezbiterium wykonano z groszkowanego jasno szarego granitu. Nawę nakrywa półotwarta drewniana więźba. Pułap obito deskowaniem, słupy konstrukcyjne więźby wsparto na ceramicznych konsolkach wmurowanych w ściany nawy. Elementy więźby oraz deskowanie pułapu są pomalowane najpewniej współcześnie brunatną lakierobejcą. Okrągłe okna przeprowadzające frontową elewację kaplicy od wnętrza osłonięto blaszanymi ażurowymi, blendami, stanowiącymi prawdopodobnie rodzaj krat wentylacyjnych? (Jak zauważono wewnątrz murów kaplicy poprowadzono kanały wentylacyjne których zewnętrzne otwory zasłonięto żelaznymi, ażurowymi kratkami). Obecnie osłony są zniszczone, zachowały się tylko ich żelazne, osadzone i zlicowane z murem obramienia

3. Wnioski i zalecenia konserwatorskie

Na podstawie dokumentacji badań stratygraficznych nawarstwień malarskich i tynkarskich elewacji oraz wnętrza kaplicy cmentarnej opracowanej przez Dyplomowanego Konserwatora Dziej Sztuki mgr Tomasza Filara.

„Na podstawie przeprowadzonych oględzin oraz porównaniu z historycznymi materiałami ikonograficznymi należy stwierdzić, że budynek utrzymał oryginalny, pochodzący z końca XIX w kształt architektoniczny. Niewielkie przeróbki oraz najpewniej pobieżne remonty, nie zmieniły znacząco ogólnego wyglądu kaplicy jednakże wpłynęły na jej aranżację kolorystyczną oraz dekorację malarską zwłaszcza w jej wnętrzu. Na podstawie zebranych informacji należy stwierdzić że w obrębie obiektu zachowało się szereg śladów historycznych opracowań malarsko tynkarskich na podstawie których można odtworzyć w znacznej mierze pierwotną kompozycję kolorystyczną i ornamentalną kaplicy.

Budynek należy poddać pracom remontowym i konserwatorskim których celem będzie polepszenie ogólnego stanu zachowania, poprawa walorów ekspozycyjnych oraz użytkowych.

Planując remont obiektu należy uwzględnić odtworzenie maksymalnie dużej ilości zdobień (malarskich zwłaszcza wewnątrz kaplicy) a także przywrócić historyczną aranżację kolorystyczną do czego, jak wykazały badania znaleziono podstawy.

Ponadto remont obiektu pozwoli na lepsze rozpoznanie dekoracji malarskich, które z uwagi na utrudniony dostęp pozostawiono zakryte. Bardzo istotne dla lepszego zobrazowania aranżacji kolorystyczno malarskiej ścian jest odsłonięcie większej ilości widocznych w postaci negatywów śladów polichromii jak i napisu nad łukiem tęczowym. Tak wykonane odkrytki, po poddaniu podstawowym zabiegom konserwatorskim, można pozostawić i wyeksponować w formie świadków, a zobrazowane dekoracje wykorzystać do odtworzenia dekoracji malarskich na nowo otynkowanych i pomalowanych ścianach kaplicy i prezbiterium.

Fachowym pracom konserwatorskim należy poddać uszkodzony witraż w oknie prezbiterium, jest to bardzo wartościowy element XIX wiecznego wystroju kaplicy. Podobnie należy postąpić ze stolarką drzwiową oraz ślusarką okienną, które należy bezwzględnie poddać pracom konserwatorsko restauratorskim z uwzględnieniem zachowania jak największej ilości substancji zabytkowej, w tym szklenia zwłaszcza okien w nawie kaplicy. Przy pracach konserwatorsko restauratorskich należy przewidzieć zachowanie możliwie znacznej ilości szyb z charakterystycznym falowaniem powierzchni. Należy również uwzględnić przeszklenie szkłem witrażowym nadświetla drzwi głównych wejściowych. W nadświetlu zachowały się w oryginale jedynie niewielkie szybki w kolorze niebiesko kobaltowym, pozostałe szyby zostały wymienione na współczesne szkło fakturalne. Być może w trakcie prac renowacyjnych uda się w załomach szprosów odnaleźć odłamki pierwotnego szklenia. Jeżeli jednak żadne fragmenty szkła się nie zachowały, wówczas szklenie (dobór kolorystyki szkła należy dobrać na zasadzie analogii do stolarek drzwiowych podobnych obiektów z końca XIX wieku). Stolarkę drzwiową należy poddać pracom konserwatorskim, w których należy uwzględnić jej pierwotną kolorystykę (szczegółowe wskazówki w programie prac).

Elewację kaplicy należy zachować w niezmienionej formie architektonicznej oraz aranżacji sztukatorskiej. Jednakże niezbędnym będzie wykonanie przy niej szeregu działań konserwatorsko restauratorskich, szczególnie w obrębie znacznie uszkodzonych elementów sztukatorskich. Część najbardziej uszkodzonych i zniszczonych profili, zwłaszcza w strefie gzymsu wieńczącego należy odtworzyć w całości, zachowując technikę oryginału (wyklucza się stosowanie prefabrykatów wklejanych w miejsca uszkodzeń).

Dla polepszenia ogólnego stanu zachowania oraz zapewnienia właściwej estetyki elewacji, w trakcie planowanego remontu należy przewidzieć oczyszczanie fragmentów elewacji eksponowanych w cegle. Cegły są pokryte cienką warstwą ciemnych, miejscami czarnych zanieczyszczeń, które negatywnie wpływają na ich ogólny stan zachowania, podobnie należy postąpić w przypadku fug eksponowanych na murowanych fragmentach elewacji. Na tynkowanych elementach wystroju elewacji należy odtworzyć pierwotną kolorystykę, zwłaszcza w obrębie otworu wejścia do kaplicy. Odkryty niebieski kolor o odcieniu turkusowym nawiązywał najpewniej do podobnej w tonacji kolorystyce stolarki drzwiowej kaplicy. Odmienne były malowane pozostałe detale tynkarskie i sztukatorskie (kolorystyka podana w programie prac). Należy również odtworzyć stylizowaną w formie neogotyckiej stolarkę okullusów rozmieszczonych na ścianach po obu stronach wejścia. Docelową formę stolarki można zaprojektować na podstawie wzorów widocznych na ślusarce okien nawy kaplicy, szczególnie w jej górnej części. (Charakterystyczny motyw czwórlistka zamkniętego w kole)

Kluczową sprawą będzie uporządkowanie elewacji, najbardziej charakterystycznej dla wyglądu zabytkowego budynku. Działania powinny zmierzać do odtworzenia kompozycji architektonicznej poprzez rekonstrukcję brakujących detali sztukatorskich. Podstawy do w miarę wiernego zrekonstruowania zdobień

stanowią zachowane na elewacji sztukaterie.

W partii elewacji frontowej, tylnej oraz bocznych, niezbędne będzie usunięcie, słabo związanych z podłożem nawarstwień tynkarsko - malarskich (Uwaga!!! w trakcie usuwania warstw tynku należy zapewnić nadzór konserwatorski), następnie odpowiednio wzmocnić podłoże i pokryć je nową, nawierzchniową warstwą tynku oraz zacieraną na szorstko cienkowarstwową szpachlówką z uziarnieniem np. 1 mm (tło elewacji). Detal opcjonalnie należy zrekonstruować wg zachowanych elementów. Sztukaterie opracować na gładko lub z zastosowaniem zapraw z minimalnym uziarnieniem np. 0,5 – 0,6 mm. (przed tynkowaniem wykonać próby i przedstawić do zatwierdzenia komisyjnego) Elewacje kaplicy w częściach tynkowanych i zdobionych sztukateriami zaleca się pomalować laserunkowo monochromatycznie

3.1. Programy prac

na podstawie dokumentacji badań stratygraficznych nawarstwień malarskich i tynkarskich elewacji oraz wnętrza kaplicy cmentarnej opracowanej przez Dyplomowanego Konserwatora Dziej Sztuki mgr Tomasza Filara.

3.1.1. Program prac dla elementów sztukatorskich elewacji budynku

1. Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania obiektu przed rozpoczęciem prac. Jeżeli będzie niezbędna to także inwentaryzacja rysunkowa wykonana w skali 1:1, części które mogą ulec zniszczeniu.

2. Dezynfekcja biobójcza części na których zaobserwowano występowanie nawarstwień o charakterze biologicznym (naloty mchów, porosty, grzyby).

3. Wzmocnienie (zabezpieczenie) elementów odspojonych, które nie zagrażają upadkiem ale w obrębie których zaobserwowano szczeliny mogące być przyczyną zniszczeń w trakcie kolejnych zabiegów przy konserwacji fasady budynku.- wzmocnienie poprzez podklejenie - wzmocnienie poprzez kotwienie mechaniczne z użyciem kołków rozporowych

4. Usunięcie (jeżeli okaże się to zasadne) z elewacji wtórnych nawarstwień technologicznych, w szczególności cienkowarstwowego tynku oraz warstwy malarskiej naniesionych w trakcie poprzednich remontów.- usuwanie należy prowadzić mechanicznie (szpachle, ostre noże), zdzierając z powierzchni wtórną warstwę zaprawy- zmycie z elewacji pozostałości wtórnych zapraw wodą pod ciśnieniem - doczyszczanie bardziej skomplikowanych elementów strumieniem pary wodnej - doczyszczanie trudno dostępnych zagłębień oraz uporczywych nawarstwień, punktowo, stosując precyzyjną metodę strumieniowo ścierną z wykorzystaniem drobnoziarnistego piasku kwarcowego

5. Wzmocnienie strukturalne osłabionych powierzchni zapraw szczególnie w miejscach z precyzyjnym opracowaniem rzeźbiarskim. Do wzmacniania proponuję zastosowanie żywicy krzemooorganicznej.

6. Prace naprawcze profilowanych elementów wykonać sztukatorsko. Odtwarzając ubytek profilowania w zaprawie mineralnej metodą ciągnioną przy wykorzystaniu szablonu powtarzającego istniejący profil oryginalnego elementu. Przed wykonaniem narzutu należy odpowiednio zazbroić powierzchnię na której ma zostać wykonana rekonstrukcja. Zbrojenie wykonać przy zastosowaniu kołków rozporowych oraz drutu nierdzewnego.

7. Odtworzyć brakujące elementy sztukatorskie zgodnie z kształtem części zachowanych w oryginale.

8. Większe szczeliny w opracowaniach sztukatorsko - tynkarskich oraz odspojenia wypełnić mineralnym szlamem iniekcyjnym wprowadzanym metodą podciśnieniową lub grawitacyjnie.

9. Wykonać poszerzenie mechaniczne zarysowań oraz spękań tynku zauważonych na powierzchni elewacji oraz sztukateriach. Następnie wypełnić je drobnoziarnistą masą szpachlową na bazie zaprawy mineralnej, wapiennej modyfikowanej dodatkami żywic syntetycznych. Lokalne ubytki tynku wypełnić zaprawą.

10. Po uzupełnieniu ubytków i zrekonstruowaniu wszystkich elementów sztukaterii, należy całość zagruntować głębokopenetrującym gruntem na bazie dyspersji wodnej żywic syntetycznych. Następnie na wszystkie płaszczyzny nanieść cienkowarstwowy tynk zbrojony mikrowłóknami, powierzchnię zatrzeć tak aby uzyskać efekt drobnoziarnisty. Tynku nie nanosić na płaskorzeźbione dekoracje sztukatorskie, które należy uzupełnić „z ręki” i pomalować.

11. Malowanie elewacji wykonać farbami przeznaczonymi do wymalowań zewnętrznych na obiektach zabytkowych np.: farba zło silikatowa. Propozycje kolorystyczne podano na końcu opracowania. Przed malowaniem elewacji należy wykonać próby kolorystyczne i przedstawić do zatwierdzenia komisijnego.

3.1.2. Części elewacji ekspozowane w cegle

1. Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania obiektu przed rozpoczęciem prac konserwatorskich.

2. Przeprowadzenie rozpoznania :- stanu technicznego muru wraz z określeniem przyczyny zniszczeń oraz propozycji naprawy, wskazanie obszarów wymagających przemurowania lub wzmocnienia konstrukcji

3. Demontaż lub zabezpieczenie luźnych, odspojonych fragmentów muru.

4. Mechaniczne usunięcie roślinności porastającej dolne oraz miejscowo górne fragmenty muru.

5. Dezynfekcja łoża ścian. W celu trwałego zabezpieczenia budowli przed wpływem działalności mikroorganizmów proponuje się użycie środków sprawdzonych w pracach konserwatorskich przy innych tego typu obiektach w kraju.

6. Rozpoznanie stanu zachowania fundamentowej części murów kaplicy. Stworzenie systemu odprowadzania wód opadowych spod przyziemia muru.

7. Mechaniczne usunięcie wtórnych nawarstwień tynkarskich oraz malarskich, wykucie odspojonych fug, usunięcie wtórnych przemurowań, niewłaściwych wstawek wykonanych z cegieł współczesnych, niedopasowanych wielkością i kolorystycznie do oryginalnych partii muru. Usunięcie starych, nieczynnych instalacji elektrycznych.

8. Wzmocnienie osłabionych cegieł oraz zapraw (fug) poprzez nasycenie ich preparatami zawierającymi związki krzemooorganiczne. Po wykonanym zabiegu powierzchnia musi zachować charakter hydrofilny.

9. Oczyszczanie - przed przystąpieniem do wykonywania zabiegu należy przeprowadzić szereg prób oczyszczania powierzchni ceglano-murów, na ich podstawie wybrać metodę (metody) pozwalającą w miarę szybko i skutecznie usunąć zanieczyszczenia oraz nawarstwienia z powierzchni ceglano-murów przy zachowaniu postulatu nieuszkodzenia (jak najmniejszego uszkodzenia) substancji zabytkowej. Ocenę skuteczności zabiegu oraz wybór metody podjąć komisyjnie przy udziale Dyplomowanego Konserwatora Dziej Sztuki specjalisty w zakresie konserwacji kamienia i detali architektonicznych. Proponowane próby:- oczyszczanie przy wykorzystaniu pary wodnej, wspomaganie oczyszczania środkami powierzchniowo czynnymi, środkami rozpuszczającymi (spulchniającymi) nawarstwienia. - metoda hydrodynamiczna z wykorzystaniem urządzeń czyszczących wodą pod ciśnieniem posiadającymi regulację przepływu wody oraz

zmiany kształtu strumienia - czyszczenie wodą zimną, wodą ciepłą, wspomaganie oczyszczania środkami powierzchniowo czynnymi, środkami rozpuszczającymi (spulchniającymi) nawarstwienia.- wykorzystanie metody z użyciem strumienia światła laserowego W trakcie zabiegu należy przewidzieć doczyszczanie punktowe (np. wytwornicą pary), czyszczenie mechaniczne szczególnie zabrudzonych i trudno usuwalnych nawarstwień

10. Odsalanie. Na podstawie wyników przeprowadzonych badań należy rozpoznać rozkład soli w murze i w miarę możliwości przewidzieć ich usunięcie z jego powierzchni w miejscach najbardziej zasolonych wykorzystując metodę migracji do rozszerzonego środowiska. (okłady z pulpy celulozowej, ligniny).

11. Uzupełnianie ubytków. Większe ubytki wątków ceglanych należy przemurować z zachowaniem zasad konserwatorskich, dobierając cegły, wielkościowo, kolorystycznie oraz fakturalnie zbliżone do uzupełnianego fragmentu muru. Należy przewidzieć uzupełnianie punktowe partii muru najbardziej zniszczonych, zawilgoconych i zasolonych, poprzez wklejanie w miejsca wykutych częściowo, zniszczonych cegieł odpowiednio dociętych płytek ceramicznych (pociętych cegieł) grubości 7-10 cm Do uzupełniania ubytków w ceglach jak i spoinach należy zastosować zaprawy jak najbardziej zbliżone właściwościami fizyko-mechanicznymi do uzupełnianego materiału:- muszą mieć zbliżoną lub lepszą zdolność transportu wody niż materiał uzupełniany- zbliżone właściwości mechaniczne do materiału uzupełnianego- zbliżony współczynnik rozszerzalności cieplnej do materiału uzupełnianego - powinny pozwalać na uzyskanie wypełnienia zbliżonego kolorystycznie i fakturalnie do uzupełnianego fragmentu.

12. Fugowanie. Barwę oraz kształt fugi dostosować do zachowanych, oryginalnych fug. (Jako materiał proponuje się zastosowanie barwionej w masie zaprawy sporządzonej na bazie spoiwa trasowego).

13. Scalanie kolorystyczne. W przypadku rażących rozbieżności kolorystycznych poszczególnych elementów muru, mogących zakłócać estetykę obiektu należy przewidzieć zabieg ujednolicenia (scalenia kolorystycznego) jej powierzchni poprzez miejscowe naniesienie odpowiednio przygotowanych farb.

3.1.3. Program prac dla stolarki drzwiowej

Ogólne wymagania dotyczące robót. Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, opisem robót, przedmiarem i poleceniami inspektora nadzoru inwestorskiego oraz nadzoru konserwatorskiego.

1. Transport. Elementy stolarki przeznaczone do konserwacji należy ostrożnie zdemontować i zabezpieczyć przed przypadkowym zniszczeniem. Należy je transportować zabezpieczone przed uszkodzeniem, przesunięciem lub utratą stateczności poprzez odpowiednie opakowanie.

2. Usuwanie przemałowań. Stolarkę malowaną farbą olejną należy oczyścić z powłok ręcznie i przy użyciu środków chemicznych. Sporządzonych na bazie rozpuszczalników organicznych. Wyklucza się ługowanie oraz używanie opalarek elektrycznych, gazowych czy benzynowych. W miejscach, gdzie nie występuje warstwa malarska oraz na stolarce gdzie, jest tylko jedna, wtórna warstwa malarska należy zwrócić uwagę na to by nie zatrzeć naturalnej faktury drewna powstałej w trakcie obróbki i efektów naturalnego starzenia drewna, W trakcie czyszczenia należy zwrócić szczególną uwagę na występowanie historycznych warstw malarskich nie odsłoniętych na etapie sondażu stratygraficznych.

3. Usunąć mechanicznie niewłaściwie wykonane uzupełnienia oraz fleki.

4. Elementy ślusarki (jeżeli okaże się to niezbędne) należy zdemontować i oczyścić z farb oraz produktów korozji. Okucia oczyścić chemicznie i mechanicznie. Elementy nieoryginalne zastąpić rekonstrukcjami wzorowanymi na częściach oryginalnych lub na zasadzie analogii do podobnych elementów pochodzących z obiektów o podobnej stylistyce powstałych w końcu XIX i pocz XX w. (należy wykorzystać stylizowaną klamkę z sztyldem zabezpieczone we wnętrzu kaplicy).

5. Uzupełnienie ubytków: Elementy „luźne”, odstające należy podkleić. W trakcie podklejania (ściskania) pamiętać o zabezpieczeniu elementu tak aby nie pozostały na nim ślady narzędzi. Po oczyszczeniu stolarki należy uzupełnić większe ubytki poprzez flekowanie, pęknięcia wypełnić elastyczną szpachlówką przeznaczoną do uzupełniania drewna. Flekowanie należy wykonać z gatunku drewna tożsamego z historycznym z zachowaniem przebiegu usłojenia. W przypadku dużych ubytków i wypaczenia skrzydeł niemożliwego do zniwelowania oraz w przypadku, gdy korozja biologiczna drewna jest bardzo głęboka (zniszczenie przekroju w stopniu uniemożliwiającym pełnienie roli konstrukcyjnej) dopuszcza się wymianę pojedynczych skrzydeł na nowe z dokładnym odwzorowaniem przekrojów historycznego ramiaka. Przed podjęciem decyzji o wymianie skonsultować ją z autorem programu prac i wojewódzkim konserwatorem zabytków.

6. Malowanie. Powłoki malarskie należy wykonać metodą tradycyjną – „z pędzla” (bez użycia pistoletu malarskiego). Powłoki malarskie wykonać farbami zapewniającymi właściwą estetykę, zgodną z wymogami konserwatorskimi oraz zabezpieczającymi drewno przed wpływem warunków atmosferycznych. Kolorystykę farb ustalić na podstawie badań stratygraficznych. Ostateczny kolor musi zostać wybrany na podstawie prób kolorystycznych, ze względu na różnicę jaka występuje pomiędzy wzornikiem kolorów a rzeczywistą farbą. Dlatego należy wykonać próby kolorystyczne na profilach drewnianych i przedstawić do zatwierdzenia komisijnego.

7. Szklenie. Uzupełnienia szklenia wykonać ze szkła podobnego do występującego na obiekcie w elementach wskazanych jako oryginalne. (należy przewidzieć zastosowanie szkła witrażowego).

8. Montaż stolarki w pierwotnym miejscach ekspozycji. Ustawienie każdego z montowanych elementów należy sprawdzić w pionie i w poziomie. Dopuszczalne odchylenie od pionu powinno być mniejsze od 1 mm na 1 m wysokości i nie więcej niż 5 mm na całości.

9. Podczas prac remontowych zakazuje się demontaż ościeży drzwi oraz naświetla nad drzwiami.

Wykonawca remontu powinien posiadać doświadczenie w pracach na obiektach zabytkowych. Wszelkie prace konserwatorsko restauratorskie na obiekcie należy powierzyć osobie z wykształceniem konserwatorskim w zakresie praktycznej konserwacji dzieł sztuki.

Proponowana kolorystyka: Paleta Keim Exklusiv
propozycja

a) detal: 9253, 9095 propozycja

b) detal: 9255, 9096

Stolarkę okienną pomalować na kolor tzw starej bieli, kryjaco np. Keim 9058 lub 9437.

Stolarkę drzwiową np: 9448 lub 9451

Przed malowaniem należy wykonać próby kolorystyczne na obiekcie i przedstawić do zatwierdzenia komisijnego z udziałem przedstawicieli: Zarządcy Budynku, Dyplomowanego konserwatora zabytków nadzorującego prace, przedstawiciela LWKZ konserwatora oraz wykonawcy prac

3.1.4. Program prac dla posadzki z płytek

Posadzka kaplicy kompletna, zachowana w dobrym stanie, do jej wykonania użyto płytek ceramicznych czarnych i białych a także czerwonych, układanych w karo w pasie zakomponowanej przy ścianach bordiury. W centralnej części nawy na posadzce z białych płytek ułożono krzyż łaćski. Dwa stopnie schodów wejścia do prezbiterium wykonano z grostkowanego jasno szarego granitu.

Proponowane się oczyszczanie posadzki przy wykorzystaniu pary wodnej, oczyszczania środkami powierzchniowo czynnymi, środkami rozpuszczającymi (spulchniającymi) nawarstwienia. W trakcie zabiegu należy przewidzieć doczyszczanie punktowe (np. wytwornicą pary).

4. Zalecenia konstrukcyjno - budowlane:

W miejscu komina, widoczne duże zacieki i uszkodzenia tynku spowodowane złym stanem technicznym komina. Na ścianie wejściowej widoczne zacieki i zawilgocenia od sufitu do otworu wejściowego, spowodowane uszkodzeniem lub nieodpowiednim zaizolowaniem miejsca połączenia połaci dachowej z wyprowadzona ponad dach wystawką, brak obróbek blacharskich. Zacieki widoczne również na ścianie pomiędzy prezbiterium a nawą główną oraz na sklepieniu w prezbiterium – są to zacieki, które powstały na skutek uszkodzeń połaci dachowych. W miejscach zawilgoconych tynki projektowane są wykonania na nowo, cementowo-wapienne.

Podczas remontu dachu nie należy montować blach opierzeniowych wzdłuż okapów budynku. Blachy opierzeniowe należy wymienić na pseudoryzalicie.

Komin służący kiedyś do odprowadzenia spalin z pieca wewnętrznego stanowiącego źródło ciepła (obecnie brak wewnętrznego pieca/kozy grzewczej) w złym stanie technicznym. Z zewnątrz komin dobudowany od południowo – wschodniego narożnika z cegły klinkierowej, wysoki z widocznym odchyleniem od pionu. Brak odpowiednich obróbek blacharskich oraz widoczne nieszczelności pomiędzy połacią dachową a kominem, spowodowały zamakanie ściany budynku wraz z uszkodzeniem tynków. Zaleca się rozebranie komina a z uwagi na brak konieczności montażu pieca – nie odbudowywanie go.

Jako wentylację pomieszczenia kaplicy, proponuje się montaż dachówek wentylacyjnych (wywietrzaki dachowe ceramiczne, systemowe w kolorze dachówki), które nie spowoduje zaciekania a poprawiającymi mikroklimat w obiekcie.

Podbitka na suficie do miejscowego uzupełnienia (oderwane niektóre listwy boazerijne) i ewentualnego oczyszczenia i uzupełnienia powłoki malarskiej.

Instalacja elektryczna w budynku niesprawną, niektóre przewody usunięte, pozostałe dwużyłowe, nie spełniające obowiązujących norm – kwalifikuje się do wykonania na nowo z racji bezpieczeństwa użytkowania obiektu.

Stan więźby ocenia się na dobry na podstawie oględzin obiektu z zewnątrz, brak widocznych ugięć w poziomie kalenicy oraz załamania połaci dachowych. Po wykonaniu odkrytki dachu mogą pojawić się elementy konieczne np. do naprawy lub wzmocnienia (np. krokwie przy uszkodzonym kominie mogą być zawilgocone i mogły ulec korozji biologicznej).

Pokrycie dachowe w stanie dostatecznym. Widoczne obłuzowane dachówki, nieestetycznie wykończone krawędzie dachu z ubytkami zaprawy, uzupełnienia gąsiorów oraz dachówek w różnych kolorach sugerują wykonane wtórnie naprawy. Obecna dachówka w dostatecznym stanie technicznym (brak widocznego zaciekania na ścianach wewnętrznych bez wizji na strychu) ale należy zauważyć

że z biegiem lat uległa odkształceniom od ciężaru własnego oraz czynników atmosferycznych i wykonanie jej przełożenia może spowodować późniejszy nieestetyczny wygląd połaci, koronka nie będzie już tak ściśle przylegać do siebie a część dachówek podczas rozbiórki ulegnie zniszczeniu. Z uwagi na powyższe, zaleca się wykonanie nowego pokrycia z dachówki karpiówki, ceramicznej, kładzonej w koronkę w kolorze antracytowym rozwiązanie to na długie lata nie będzie wymagało nakładów remontowych które mogą pojawić się po przełożeniu i zastosowaniu obecnego pokrycia.

Wnioski:

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdza się że dach, ściany i fundamenty mogą służyć jako elementy nośne dla kaplicy cmentarnej.

Budynek nadaje się do remontu oraz do dalszego użytkowania zgodnie z jego projektowanym przeznaczeniem. Istniejące rozwiązania funkcjonalno architektoniczne zapewniają możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego. Budynek wykonany jest w sposób zapewniający odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochrony środowiska.

Projektowane prace remontowe oraz budowlane (rozbiórka komina, wymiana instalacji elektrycznej) nie będą mieć negatywnego wpływu na wartości kulturowe budynku oraz przyczynią się do polepszenia stanu technicznego obiektu i walorów użytkowych.

Budynek, jego układ funkcjonalny i przestrzenny, ustrój konstrukcyjny oraz rozwiązania techniczne i materiałowe elementów budowlanych są wykonane w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia.

Wysokość pomieszczeń jest zgodna z § 72. 1. Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 2024 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2024 r. poz. 726).

Pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi mają zapewnione oświetlenie dzienne, ponadto stosunek powierzchni okien, liczonej w świetle ościeżnic, do powierzchni podłogi wynosi co najmniej 1:8. Pomieszczenia w budynku są wyposażone w wewnętrzną instalację elektryczną.

Obiekt nie powoduje niebezpieczeństwa dla ludzi lub mienia, nie pogarsza warunków zdrowotnych i użytkowych dla otoczenia. Jego nowa funkcja jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

5. Wykaz niezbędnych robót budowlanych do wykonania:

1. Rozebranie istniejącego komina zewnętrznego.
2. Remont dachu obejmujący ewentualne wymiany lub wzmocnienia istniejącej więźby: założenie warstw pokrycia dachu: łąty, kontrłaty, dachówka ceramiczna, karpiówka antracytowa kładzona w koronkę; obróbki opierzeniowe;
3. Rozbiórka starego komina
4. Montaż wentylacji grawitacyjnej - dachówki wentylacyjnej;
5. Renowacja drzwi wejściowych do budynku (oczyszczenie z wtórnych powłok malarskich, uzupełnienie brakujących elementów, ubytków, malowanie farbą kolor określony po badaniach stratygraficznych);
6. Renowacja stolarki okiennej w zakresie naprawy i uzupełnienia brakującej ślusarki, oczyszczenia z wtórnych powłok malarskich, wymiany uszkodzonego szklenia, uzupełnienia kitowania, malowania na kolor określony w badaniach stratygraficznych;
7. Naprawa uszkodzonego witraża w prezbiterium (poza zakresem opracowania, według odrębnej dokumentacji projektowej);

8. Wymiana instalacji elektrycznej w budynku na nową. Instalacja gniazd wtykowych zamontowana w bruzdach w ścianach. Instalacja oświetleniowa rozprowadzona nad drewnianym sufitem (w przestrzeni dachowej). Oprawy i gniazda wtykowe wg upodobań inwestora w nawiązaniu do zabytkowego charakteru lokalu.
9. Renowacja w części zawilgoconych i uszkodzonych tynków; naprawa detalu architektonicznego wewnątrz;
10. Naprawa i uzupełnienie uszkodzonych tynków i detalu architektonicznego na zewnątrz;
11. Uzupełnienie ubytków w drewnianej podbitce na suficie, jej oczyszczenie i malowanie i impregnacja (również ppoż.) wraz z wyeksponowanymi elementami więźby dachowej wewnątrz.
12. Renowacja posadzki z płytek.
13. Oczyszczenie ceglanej elewacji budynku wraz z naprawą lub uzupełnieniem
14. Ewentualny montaż nowego dzwonu w wystawce z sygnaturką oraz renowacja istniejącego krzyża żeliwnego.

UWAGA:

Remont obiektu należy przeprowadzić na podstawie dokumentacji badań stratygraficznych nawarstwień malarskich i tynkarskich elewacji oraz wnętrza kaplicy cmentarnej opracowanej przez Dyplomowanego Konserwatora Dziej Sztuki mgr Tomasza Filara. Wszelkie prace konserwatorsko restauratorskie na obiekcie należy powierzyć osobie z wykształceniem konserwatorskim w zakresie praktycznej konserwacji dzieł sztuki przy udziale przedstawiciela LWKZ.

6. ELEMENTY WYPOSAŻENIA INSTALACYJNEGO – INSTALACJE ELEKTRYCZNE

6.1. Wyposażenie elektryczne i teletechniczne

W budynku przewiduje się następujące instalacje:

- tablicę bezpiecznikową
- instalację oświetleniową i gniazd wtykowych 230V
- instalację ochrony przeciwporażeniowej
- instalacja głośnikowa, komputerowa, kamera

6.2. Zasilanie obiektu i pomiar energii

Obiekt jest zasilany istniejącym przyłączem kablowym.

6.3. Tablica główna T1 i podział energii

Do budynku doprowadzone przyłącze elektryczne, rozdzielnia elektryczna umiejscowiona w tylnej ścianie prezbiterium, za ołtarzem. Z tablicy głównej zasilane są poszczególne obwody kaplicy cmentarnej. Rozdzielnica wykonana jako wnękowa szafka podtynkowa z drzwiami z blachy stalowej, wykonane w II klasie ochronności, IP30. W tablicy uwzględniono rezerwę co najmniej 15% wolnego miejsca do późniejszej rozbudowy.

W tablicach zainstalowane będą:

- Rozłącznik instalacyjny FR 303
- Wyłącznik różnicowo-prądowy IDn=0,03A
- Zabezpieczenie obwodów oświetleniowych, gniazd 1 i 3 – fazowych

7. Warunki ochrony przeciwpożarowej

Podstawowe akty prawne.

[1] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca

2003r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej [Dz. U. 2003, Nr 121, poz. 1137]

[2] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej, budynków, innych obiektów budowlanych i terenów [Dz. U. 2003, Nr 121, poz. 1138]

[3] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych [Dz. U. 2003, Nr 121, poz. 1139]

[4] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 lipca 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie [Dz. U. 2015, poz. 1422]

(Zgodnie z § 5 ust.1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej [Dz. U. 2003, Nr 121, poz. 1137])

7.1. Powierzchnie, wysokości i liczba kondygnacji

Budynek jest obiektem o jednej kondygnacji naziemnej.

Powierzchnia użytkowa – 77,80 m²

Max. wysokość obiektu – 10,86 m (budynek niski < 12 m)

7.2. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych

Obiekt nie jest zagrożony wybuchem.

7.3. Klasa odporności pożarowej budynków oraz klasy odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych.

Zgodnie z przyjętymi dla obiektu założeniami tj.:

kwalifikacja obiektu do ZLIII ,

wysokość obiektu – niski

klasa odporności ogniowej - „D”,

obiekt nie jest zagrożony wybuchem,

gęstość obciążenia ogniowego < 500 MJ/m²,

- Instalacja odgromowa – wykonana zostanie zgodnie z wymaganiami jak dla ochrony podstawowej.

- System sygnalizacji pożarowej – obejmujący urządzenia sygnalizacyjno – alarmowe, służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze – zgodnie z § 24 [2] - nie jest wymagane.

- Dźwiękowy system ostrzegawczy – umożliwiający rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych dla potrzeb bezpieczeństwa osób przebywających w budynku, nadawanych automatycznie po otrzymaniu sygnału z sygnalizacji pożarowej lub przez operatora – zgodnie z § 25 [2] nie jest wymagany.

- Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa – zgodnie z § 15 [2] nie jest wymagana.

- Urządzenia oddymiające – nie wymaga się.

- Dźwigi przystosowane do potrzeb ekip ratowniczych – nie wymaga się.

ZAŁĄCZNIKI

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

**Remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej
poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i
wielokulturowe centrum duchowego wsparcia
mieszkańców miasta**

INWESTOR	GMINA NOWA SÓL - Miasto ul. Piłsudskiego 12, 67-100 Nowa Sól
ADRES I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	Miejscowość: Nowa Sól, ul. Wandy kategoria obiektu – X
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	Obręb 0003, ul. Wandy jednostka ewidencyjna: 080401_1, Nowa Sól numer ewidencyjny działki: 374/3
SPIS ZAWARTOŚCI ZAŁĄCZNIKÓW	1. Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na budowie.

1. Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na budowie:

1.1. Podstawa opracowania

- projekt architektoniczno - budowlany - remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta j,
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia Dz. U. Nr 12, Poz. 1126;
- RMBiPMB z dnia 28.03.1997 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlano - montażowych i rozbiórkowych Dz. U. Nr 13, poz. 93;
- RMPiPS z dnia 26.09.1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy;
- RMPiPS z dnia 08.02.1994 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku stosowania niektórych Polskich Norm i norm branżowych, dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy Dz. U. Nr 37, poz 138.

1.2. Zakres kolejności realizacji robót dla całego zamierzenia budowlanego:

Roboty związane z urządzeniem zaplecza i placu budowy

W zakresie: oznakowania placu budowy, rozmieszczenia sprzętu ratunkowego i pierwszej pomocy, ustalenie dojazdów pożarowych, urządzenie miejsca składowania materiałów budowlanych wraz z oznakowaniem strefy ochrony wynikających z przepisów odrębnych – strefy magazynowania i składowania materiałów, wyrobów, substancji oraz preparatów niebezpiecznych oraz pracy sprzętu zmechanizowanego i pomocniczego.

Roboty budowlano – montażowe

- naprawa tynków,
- wykonanie naprawy elewacji budynku
- wzmocnienie / wymiana uszkodzonych elementów konstrukcji drewnianej dachu
- montaż i demontaż typowych rusztowań (rusztowania nietypowe powinny być wykonane według projektu),
- roboty wykończeniowe: tynkarskie, stolarskie;

Wszystkie roboty należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną i pod nadzorem osoby uprawnionej.

Wszystkie roboty należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną i pod nadzorem osoby uprawnionej.

1.3. Elementy zagospodarowania działki, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia

Na terenie projektowanego terenu budowy istnieje zagrożenie wynikające z istniejących elementów budowlanych, instalacji i infrastruktury technicznej:

- istniejące, czynne instalacje,
- istniejące elementy budowlane mogące przeszkadzać w wykonywaniu prac.

1.4. Wykaz obiektów na działce

Na przedmiotowej działce zlokalizowany jest istniejący budynek kaplicy cmentarnej wraz z infrastrukturą techniczną.

1.5. Zagrożenia w czasie wykonywania robót budowlanych:

Wszelkie prace prowadzone muszą być wykonywane przez osoby posiadające odpowiednie klasyfikacje.

Wykonanie wszystkie prace należy koordynować z innymi robotami wspólnie z kierownikiem budowy. Przewidywane zagrożenia występujące podczas realizacji robót budowlanych mogą mieć miejsce podczas robót:

- naprawy elewacji
- wzmocnienie / wymiana uszkodzonych elementów konstrukcji drewnianej dachu
- możliwość upadku konstrukcji
- prace na wysokości
- urazy oczu- np. przy odbiciu tynków
- urazy ciała lub oczu przy obróbce
- zagrożenia porażenia prądem przy obsłudze elektronarzędzi

Niektóre przewidziane projektem roboty budowlane stwarzają szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa zdrowia ludzi. W szczególności może wystąpić zagrożenie:

- zagrożenie porażenia prądem przy użyciu elektronarzędzi
- poparzenia

Przed przystąpieniem do robót, kierownik budowy zobowiązany jest zapoznać pracowników z planem bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. Każdy pracownik powinien zostać odpowiednio przeszkolony w zakresie ochrony przeciwpożarowej i BHP. Przeszkoleni pracownicy powinni podpisać oświadczenia o przebytych przeszkoleniach. Pracownicy wykonujący poszczególne zadania powinni posiadać odpowiednie uprawnienia, adekwatne do zakresu powierzonych im obowiązków. Przeprowadzone szkolenia i instruktaże muszą być potwierdzone pisemnie protokołem zawierającym:

- datę przeprowadzenia
- rodzaj szkolenia i zakres tematyczny
- listę uczestników
- Przed przystąpieniem do robót szczególnie niebezpiecznych wykonawca jest zobowiązany:
- zaznajomić pracowników z zakresem obowiązków i czynności
- zaznajomić pracowników ze sposobem realizacji wykonywanej pracy
- poinformować pracowników o ryzyku zawodowym związanym z wykonywaną przez nich pracą oraz zasadach ochrony przed zagrożeniami
- dostarczyć środki ochrony indywidualnej
- wyznaczyć osobę do bezpośredniego nadzoru i udzielania pierwszej pomocy

1.6. Sposób prowadzenia instruktażu pracowników zapobiegania niebezpieczeństwom:

- kierownik budowy zobowiązany jest do opracowania planu „bioz”, zgodnie z art. 21a prawa budowlanego, a także do wykonania projektu organizacji placu budowy i harmonogramu realizacji prac budowlano – montażowych;
- roboty budowlane winny być prowadzone pod nadzorem wykwalifikowanej kadry technicznej, w tym osoby posiadające odpowiednie uprawnienia;

- przed przystąpieniem do robót ziemnych i budowlano – montażowych należy przeprowadzić wstępne szkolenie dla pracowników w zakresie objętym planem „bioz”.
- przed dopuszczeniem pracowników do robót zakład zobowiązany jest zaopatrzyć do w odzież roboczą i ochronną, zgodnie z obowiązującymi przepisami (kaski, rękawice ochronne), z uwzględnieniem niebezpieczeństw wystąpienia: urazów mechanicznych, porażenia prądem, oparzenia, zatrucia, promieniowania, wibracji, upadku z wysokości lub innych szkodliwych czynników i zagrożeń związanych z wykonywaną pracą. Należy stosować przewidziane przy robotach urządzenia zabezpieczające i ochronne (np. osłony), urządzenia powinny być sprawne i posiadać aktualne atesty;
- w czasie trwania robót codziennie przeprowadzać dla osób zatrudnionych na budowie instruktaż stanowiskowy, w czasie którego należy omówić sposób prowadzenia robót, występujące i mogące wystąpić zagrożenia oraz sposoby zabezpieczeń;
- należy zapewnić stały dostęp pracowników do telefonu alarmowego, wykazu numerów telefonów adresów najbliższego punktu opieki lekarskiej, straży pożarnej policji, a także apteczki oraz środków i urządzeń przeciwpożarowych;
- na budowie powinny znajdować się podręczne środki gaśnicze (gaśnice proszkowe, węże gaśnicze, hydranty, koce gaśnicze);
- należy wykonać i oznakować drogi umożliwiające ewakuację, komunikację i dojazd do wozu straży pożarnej lub karetki pogotowia, tych dróg i wyjazdów nie wolno zastawiać, a tym bardziej wykorzystywać na cele składowania, muszą być w każdej chwili dostępne.

Zabezpieczenie ludzi przed powyższymi zagrożeniami należy określić w „Planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia”, który powinien być sporządzony przez Kierownika Budowy, zgodnie z Ustawą z dnia 07,07,1994 Prawo Budowlane (dz. U. Nr 1006/2000 poz. 1126 z późn. Zmianami).

W „Planie ...” należy uwzględnić zarówno zagrożenia podane powyżej, jak i zagrożenia wymienione w innych projektach realizowanych w ramach wspólnego pozwolenia na budowę lub wspólnego zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych.

UWAGA: Wszystkie roboty budowlane powinny być prowadzone zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi; obowiązującymi Polskimi Normami oraz zasadami wiedzy technicznej i przepisami BHP i pod nadzorem osoby do tego uprawnionej, przy użyciu wyrobów budowlanych dopuszczonych do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie.

Zielona Góra, dnia

06-06-2025

LUBUSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTEKÓW
Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków
w Zielonej Górze
ul. Kopernika 1 65-063 Zielona Góra
tel. (68) 324 73 90, 324 74 11, fax (68) 325 37 45
www.lwkz.pl, e-mail sekretariat.zgora@lwkc.pl

ZN.5142.6.2025[mNSo]-3

Gmina Nowa Sól- Miasto
ul. Piłsudskiego 12
67-100 Nowa Sól

DECYZJA

Na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1, pkt 9 i pkt 11, art. 91 ust. 4 pkt 4, art. 89, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. 2024 r., poz. 1292 ze zm.), a także na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 572 ze zm.) stosownie do § 13 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r., w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 81 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18.04.2025 r.,

Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków

udzielenia pozwolenia na prowadzenie prac konserwatorskich i restauratorskich, robót budowlanych, zmianę sposobu użytkowania oraz podejmowanie innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków pod nr L-965/A - kaplica cmentarna przy ul. Wandy w Nowej Soli, w następującym zakresie:

I. dach:

Przed przystąpieniem do prac w obrębie dachu należy zabezpieczyć wyposażenie kaplicy (ołtarz), drewniany strop, posadzkę, stolarkę drzwiową i okienną oraz witraż płytami OSB i folią.

1. usunięcie pokrycia ceramicznego wraz z rozbiórką komina ponad połacią dachową,
2. remont konstrukcji więźby wraz z wymianą łąt,

Przed przystąpieniem do ww. prac w obrębie więźby dachowej należy przedstawić Lubuskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków zakres i sposób wykonania robót w oparciu o mapę zniszczeń.

3. ułożenie w koronkę na zaprawie wapiennej nowej dachówki ceramicznej karpiówki w kolorze antracytowym, gąsiorów oraz dachówki wentylacyjnej w miejscu dawnego otworu kominowego,

Formę i kolorystykę dachówek należy uzgodnić z Lubuskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków na podstawie przedłożonych wzorów.

II. elewacje:

1. partie sztukatorskie:

- a) dezynfekcja porażonych biologicznie partii preparatem biobójczym,

- b) wykonanie nowej instalacji oświetleniowej rozprowadzonej na podbitce w przestrzeni dachowej,

Oprawy oświetleniowe należy dostosować do charakteru historycznego wnętrza kaplicy w oparciu o ikonografię lub analogię obiektów powstałych w podobnym okresie.

IV. stolarka drzwiowa:

a) usunięcie niewłaściwie wykonanych uzupełnień i fleków, wtórnych powłok malarskich, **Metodę oczyszczenia należy ustalić na podstawie prób czyszczenia z osobą w ramach pełnionego nadzoru konserwatorskiego i zaprezentować ich wyniki Lubuskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków celem akceptacji.**

- b) uzupełnienie ubytków w drewnie szpachlówką do drewna,

- c) wymiana szklenia w nadświetlu,

Należy dostosować tafle szkła nawiązując do szyb występujących w obiekcie wskazanych jako oryginalne.

- d) wykonanie nowych powłok malarskich z odtworzeniem pierwotnej kolorystyki zgodnie z wynikami badań konserwatorskich,

Przed malowaniem należy wykonać próby kolorystyczne i przedstawić je Lubuskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków celem akceptacji.

V. ślusarka okienna:

- a) demontaż oszklenia poprzedzony inwentaryzacją,

- b) oczyszczenie powierzchni za pomocą środków chemicznych i mechanicznie z wtórnych powłok malarskich,

- c) wykonanie powłoki malarskiej zgodnie z kolorystyką wskazaną na podstawie przeprowadzonych badań konserwatorskich,

- d) ponowny montaż oszklenia wraz z uzupełnieniem brakujących elementów oraz założenie nowych kitów.

Brakujące tafle szkła należy dostosować do szyb oryginalnych posiadających charakterystyczną falowaną powierzchnię.

Prace wykonane zostaną w oparciu o projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno – budowlany autorstwa mgr inż. Macieja Górniaka w kwietniu 2025 r. (poprawiony w czerwcu 2025 r.) oraz na zgodnie z zaleceniami zawartymi w dokumentacji badań stratygraficznych nawarstwień malarskich i tynkarskich kaplicy cmentarnej w Nowej Soli opracowanej przez Dyplomowanego Konserwatora Dziej Sztuki mgr Tomasza Filara.

Termin ważności pozwolenia: 31.12.2028 r.

Niniejsze pozwolenie, stosownie do §12, §13 i §17 wyżej cyt. rozporządzenia, wydaje się pod warunkiem spełnienia przez inwestora następujących obowiązków:

- zawiadomienia Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu robót budowlanych;
- niezwłocznym zawiadomieniu o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w pozwoleniu robót;
- kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37c ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- przekazania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia robót budowlanych, a w toku robót budowlanych na 14 dni przed dokonaniem zmiany osoby:

architektonicznym. Wnętrze obiektu jest tynkowane, nakryte pułapem z częściowo odkrytą drewnianą konstrukcją więźby i deskowym stropem. We wnętrzu zachowała się ceramiczna posadzka w formie kwadratowych płytek, a także stolarka drzwiowa w konstrukcji ramowo – płycionej z półokrągłym nadświetłem i ślusarka okna w kształcie prostokąta zamkniętego łukiem pełnym. Ponadto z elementów wystroju w części prezbiterium zachował się witraż z przedstawieniem Zmartwychwstania Chrystusa, a z wyposażenia, drewniany ołtarz.

Na podstawie analizy zgromadzonych materiałów oraz złożonej dokumentacji projektowej stwierdzono, że planowane prace budowlane i konserwatorsko - restauratorskie w ww. zabytku, mają na celu poprawę stanu zachowania, dostosowanie obiektu do potrzeb użytkowych oraz przywrócenie walorów estetycznych z odtworzeniem pierwotnej aranżacji kolorystycznej i malarskiej.

W związku z powyższym organ ochrony zabytków stwierdził, iż nie ma przeciwwskazań konserwatorskich do realizacji planowanej inwestycji prac zgodnie z projektem oraz w oparciu o wyniki badań konserwatorskich. Z uwagi na konieczność właściwego prowadzenia i nadzorowania inwestycji określono warunki ważności decyzji. Do ich wprowadzenia upoważniają wojewódzkiego konserwatora zabytków m.in. § 13 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. określający obowiązek podjęcia innych działań które zapobiegają uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku, a także zapisy art. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (cyt. wyżej), który stanowi, że ochrona zabytków polega w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu zapobieżenie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytku.

Wobec powyższego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1, 9 i 11, ust. 3, ust. 2a, art. 7 pkt 1 i art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 91 ust. 4 pkt. 4, art. 89 pkt 2 ustawy z dn. 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz art. 104 ustawy z dnia 14.06.1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Jednocześnie informuję, że:

- uzyskanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na podjęcie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa budowlanego (art. 36 ust. 8 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami),
- Wojewódzki Konserwator Zabytków, zgodnie z art. 47 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami może wznowić postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia, a następnie zmienić je lub cofnąć, w drodze decyzji, jeżeli w trakcie wykonywania badań, prac, robót lub innych działań określonych w pozwoleniu nastąpiły nowe fakty i okoliczności mogące doprowadzić do uszkodzenia lub zniszczenia zabytku.

p o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie za pośrednictwem Lubuskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Zielonej Górze w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Decyzja staje się ostateczna i prawomocna z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania. Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z zadaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.